

Eleccions cum laude

Després de les reeleccions dels rectors de les universitats d'Alacant, Illes Balears i Barcelona Central, ara li toca el torn a la Universitat Autònoma de Barcelona -UAB- i a la Universitat Politècnica de Catalunya -UPC-.

Mentre a la UPC la reelecció de Gabriel Ferraté es dona gairebé per segura, a la UAB dos candidats es disputaran el rectorat. Es tracta de Julià Cufí, catedràtic d'anàlisi matemàtica i fins ara vice-rector d'ordenació acadèmica en l'equip de govern anterior de Ramon Pasqual, i Josep Maria Vallès, catedràtic i degà de la Facultat de Ciències Polítiques.

Es fa difícil a hores d'ara establir un pronòstic sobre qui serà el nou rector a la UAB, els contactes establerts entre els dos aspirants i els grups d'estudiants més representatius han portat, paradoxalment, aquests darrers a la indecisió respecte a qui donar suport. Segons Jordi Mirret de l'Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), "Cufí és continuïsta però Vallès tampoc no és amic de grans canvis". Josep Rull de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC) discrepa però no radicalment, "En Vallès és més innovador que en Cufí". La FNEC decidirà, segons ha dit a EL TEMPS, votar "o l'un o l'altre", mentre l'AEP ha manifestat que "podrem donar suport a l'un o a l'altre o bé a cap dels dos i fins i tot, deixar llibertat de vot". Les associacions d'estudiants, altres cops enfrontades, coincideixen ara en moltes coses: no hi ha dues opcions clares al rectorat sinó amb diferències de matís; la filiació política de cada candidat (Vallès, socialista i Cufí,

ecclèctic, però més aviat nacionalista i d'esquerres) es considera poc rellevant en relació a l'exercici del càrrec. Fins i tot en allò que creuen que diferencia els candidats, coincideixen AEP i FNEC, "Cufí té prioritat per la docència i la investigació i Vallès a projectar la Universitat a Europa", diuen els portaveus dels estudiants d'un i altre signe.

Hi ha un detall que podria fer desequilibrar la balança, mentre Vallès ha presentat només els noms dels vice-rectors, Cufí ha especificat ja a què es dedicaran i, el que és més important, ha anunciat la creació del vice-rectorat d'estudiants, una de les aspiracions més importants d'aquest col·lectiu.

ELS CANDIDATS

Julià Cufí i Josep Maria Vallès no presenten grans diferències en els seus programes, tots dos volen millorar la docència i la recerca i aconseguir més recursos. La creació del vice-rectorat d'estudiants seria la novetat de Cufí i un dels aspectes més remarcables de la seva proposta. El vice-rector d'aquesta àrea faria les seves funcions assessorat pels mateixos estudiants, que comptarien amb un estatut que els reconeixeria un conjunt de drets alhora que fixaria els seus deures.

Josep Maria Vallès proposa que la UAB arribi a ser un centre de primer ordre

europèu i no una universitat de segona, "potenciació de la presència de la UAB en els centres decisors polítics i socials, Barcelona, Madrid, Brussel·les" a fi d'evitar "el risc de ser una universitat perifèrica i progressivament marginal". Cufí no veu el perill per aquesta banda i es contenta a voler "treballar perquè la UAB esdevingui una peça clau del desenvolupament científic, tecnològic i cultural que tindrà lloc en la gran àrea barcelonina". Julià Cufí considera que el reconeixement internacional està bé però que per assolir-lo cal posar èmfasi en els continguts i no en la forma, és a dir, "aconseguir un major nivell educatiu i de recerca que produeixi titulats de prestigi".

Els recursos econòmics són un altre factor fonamental però no de discòrdia entre candidats. La Generalitat va concedir el 1988 25.000 milions de pessetes a les universitats catalanes per a un període de quatre anys. Segons el candidat Cufí, "la UAB no va sortir especialment afavorida. Josep Maria Vallès recorda en el seu programa "la gasiveria de poders públics i també de sectors socials en el moment d'assignar recursos a les universitats".

A la Politècnica les coses es plantegen de manera més fàcil, Gabriel Ferraté, doctor en Enginyeria i gairebé l'únic rector que ha tingut la UPC des del 1972 -tret del bienni 1976-78- renovarà amb gran seguretat en el seu càrrec.

Les raons són dues: la seva gestió té l'aprovació de la majoria de la comunitat universitària i ha tingut l'habilitat política suficient per a donar viabilitat als seus projectes amb equips força diferents. D'altra banda i segons Miquel Amorós, portaveu de l'Associació Catalana d'Estudiants (ACE), "existeix gairebé una simbiosi entre la curta història de la UPC i el mandat d'aquest rector". Ferraté ha superat situacions difícils, el 1986 va haver a la UPC 1.500 milions de dèficit per mala gestió, i va tenir un opositor a les eleccions, tot i així va guanyar. L'endeutament ha quedat cobert per la Generalitat, s'ha dut a terme la reestructuració dels departaments i, actualment, hi ha dos grans projectes en marxa que significaran la consolidació de la Politècnica, una universitat que encara compta amb barracons provisionals per a les classes de telecomunicacions. Els dos projectes són: la construcció de la ciutat universitària a Pedralbes amb capacitat per a 10.000 persones i l'aprofundiment en els vincles entre UPC i Institut Català de Tecnologia (ICT) a fi que aquest Institut serveixi millor a la formació postuniversitària. Com diu Miquel Amorós, "són projectes importants ja que la Politècnica és, de les tres universitats catalanes, la que té més mancances".

Albert Punsola amb informacions de Jordi Sebastià, Miquel Payeras i Univers Bertrana.